

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobkyně: **S. K.**, zast. JUDr. Bedřichem Hájkem, advokátem, se sídlem Boženy Němcové 70, Kadaň, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 12. 2017, č. j. 78 Ad 45/2017 – 34, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl žalovaný (dále jen „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele ze dne 10. 10. 2017, sp. zn. SZ/MPSV-2017/206145-916, č. j. MPSV-2017/208548-916 a rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ústí nad Labem, kontaktního pracoviště Most, ze dne 21. 9. 2017, č. j. 174533/2017/MOS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a věc byla vrácena stěžovateli k dalšímu řízení. Uvedeným rozhodnutím stěžovatele bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno prvostupňové rozhodnutí, jímž byl žalobkyni ode dne 1. 9. 2017 zvýšen doplatek na bydlení z 1411 Kč na 12 812 Kč měsíčně.

[2] Stěžovatel současně s kasační stížností požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V návrhu uvedl, že v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby pro řízení před tímto soudem obstálo odůvodnění rozhodnutí ve věci dávky doplatek na bydlení. Zároveň uvedl, že bude i nadále respektovat výši záloh na spotřebu energií tak, jak je vyhodnocena aplikačním programem, proto by žalobkyni přiznáním odkladného účinku nevznikla žádná finanční újma.

[3] K návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se vyjádřila žalobkyně. Uvedla, že není zřejmé, co mělo být předmětem návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku. Po zrušení rozhodnutí žalovaného je na žalovaném, aby provedl nový výpočet odůvodněných nákladů na dodávku elektřiny, plynu a vody, přičemž uvedené platby se pohybují ve stokorunách až tisícikorunách, proto je vyloučena újma na rozpočtu žalovaného; naopak pro žalobkyni se jedná o částku významnou. Podle mínění žalobkyně

nejsou pro přiznání odkladného účinku splněny zákonné podmínky, proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh žalovaného zamítl.

[4] Kasační stížnost nemá dle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přičemž užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalovaného je možné dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vázat pouze na výjimečné případy, kdy odložení účinků rozhodnutí krajského soudu bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a která nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud uvedl ve své judikatuře případy, kdy může dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu: vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku (srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49).

[6] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v jeho případě nejsou podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti naplněny.

[7] Nejvyšší správní soud především posuzoval, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něj znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[8] Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku odůvodnil tím, že „*v současné době není schopen dostát podmínkám uvedeným krajským soudem tak, aby pro řízení před tímto soudem obstálo odůvodnění rozhodnutí ve věci dávky doplatek na bydlení*“. Toto tvrzení stěžovatel blíže nespecifikoval. Nejvyšší správní soud k uvedenému konstatuje, že institut odkladného účinku kasační stížnosti nemohou správní orgány využívat jako způsob, jak získat prostor pro splnění podmínek vyslovených v závazném právním názoru zrušujícího rozsudku krajského soudu. Smyslem přiznání odkladného účinku je zabránění hrozící vážné újmě, které by mohl výkon rozhodnutí krajského soudu vyvolat, nikoliv poskytnout správním orgánům prostor pro splnění podmínek krajského soudu při novém projednání věci.

[9] Soud poměřoval újmu, která hrozí stěžovateli s újmou, která by vznikla přiznáním odkladného účinku ostatním osobám. Tvrzená neschopnost stěžovatele dostát podmínkám stanoveným krajským soudem tak, aby odůvodnění nového rozhodnutí stěžovatele obstálo v řízení před soudem, zcela jistě nepředstavuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Stěžovatel tvrzení o hrozící nepoměrně větší újmě ani řádným způsobem neprokázal, neboť v jedné větě pouze

pokračování

poukazuje na možný následek, který ale blíže nijak nespecifikoval a nevysvětlil. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že stěžovatel neuvedl žádné konkrétní důvody, proč by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám.

[10] V projednávané věci stěžovatel neprokázal naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za této situace již není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproporcionalitu případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem. Z tohoto důvodu je nadbytečné zabývat se naplněním dvou zbylých podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[11] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jaké bude meritorní rozhodnutí ve věci samé.

[12] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. března 2018

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu